

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 226/05
08.09.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Novice Pekovića, predsednika veća, Sonje Manojlović i Anđelke Stanković, članova veća, sa savetnikom Draganom Lužnjanićem kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog AA, zbog krivičnog dela neovlašćeno držanje opojnih droga iz čl. 245. st. 3. Osnovnog krivičnog zakona, odlučujući o žalbi branioca okrivljenog adv. AB izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Valjevu K.br. 83/04 od 19. 10. 2004. godine, posle sednice veća održane dana 8. 9. 2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba branioca okrivljenog AA i presuda Okružnog suda u Valjevu K.br. 83/04 od 19. 10. 2004. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Valjevu K.br. 83/04 od 19. 10. 2004. godine okrivljeni AA oglašen je krivim zbog krivičnog dela neovlašćeno držanje opojnih droga iz čl. 245. st. 3. OKZ i izrečena mu je uslovna osuda tako što mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 4 meseca koja se neće izvršiti ako u roku od 1 godine ne učini novo krivično delo. Od okrivljenog je oduzeto 0,37 gr. opojne droge heroina a obavezan je da sudu na ime paušala plati iznos od 4.000,00 dinara u roku od 30 dana od dana pravnosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Protiv te presude žalbu je izjavio branilac okrivljenog adv. AB zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak. U žalbi je zahtevano da o sednici veća drugostepenog suda budu obavesteni branilac i okrivljeni.

Republički javni tužilac podneskom Ktž.br. 351/05 od 5. 4. 2005. godine predložio je da Vrhovni sud odbije kao neosnovanu žalbu branioca okrivljenog a prvostepenu presudu potvrdi.

Vrhovni sud je, pošto je postupljeno po čl. 448. st. 1. i 2. ZKP, održao sednicu veća na koju branilac i okrivljeni nisu pozivani jer veće nalazi da njihovo prisustvo ne bi bilo korisno za razjašnjenje stvari, na kojoj je ispitao prvostepenu presudu, razmotrio ostale spise predmeta i po oceni žalbenih navoda našao:

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka niti povrede krivičnog zakona na koje drugostepeni sud u smislu čl. 380. st. 1. tač. 1. i 2. ZKP uvek pazi po službenoj dužnosti, pa dakle, ni bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz čl. 368. st. 1. tač. 11. ZKP na koju žalba branioca okrivljenog neosnovano ukazuje jer pobijana presuda sadrži jasne, dovoljne i neprotivurečne razloge o svim bitnim činjenicama važnim za razjašnjenje ove krivično pravne stvari.

Osporavajući prvostepenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja stim u vezi i povrede krivičnog zakona, branilac okrivljenog ističe da je prvostepeni sud propustio da na nesumnjiv način utvrdi koliko je

puta inspektor supa pretresao vozilo i da li je svedok BB bio prisutan kada je paketić heroina pronađen u vozilu. Sve ove činjenice prvostepeni sud je utvrdio isključivo na osnovu iskaza svedoka GG (koji je inače potpuno neodređen) za koga pre svega, nije utvrdio da li je kritičnom prilikom postupao kao službeno lice SUP-a Valjevo ili kao slučajni prolaznik, a sasvim neopravdano nije prihvatio odbranu okrivljenog po kojoj predmetni paketić heroina nije njegov.

Međutim, po oceni Vrhovnog suda, činjenično utvrđenje iz prvostepene presude i pravna ocena proistekli iz tako utvrđenih činjenica kao i zaključak da se u radnjama okrivljenog AA stižu svi elementi dela neovlašćeno držanje opojnih droga iz čl. 245. st. 3. OKZ, žalbenim navodima branioca okrivljenog ne dovode se u sumnju.

Prilikom pretresa vozila, na podu vozila baš ispred sedišta suvozača na kome je okrivljeni sedeo, pronađen je i prema potvrdi od okrivljenog AA oduzet paketić heroina ukupne težine 0,37 gr. Ceneći odbranu okrivljenog po kome taj paketić nije njegov, da on zbog bolesti i ne koristi drogu i iskaz svedoka DD i ĐĐ po kojima je heroin pronađen tek nakon što je u vozilo ulazio svedok ĐĐ – pravilno prvostepeni sud prihvata kao verodostojan iskaz svedoka GG inspektora SUP-a EE koji je odbačeni heroin kritičnom prilikom pronašao i utvrđuje da ga je odbacio upravo okrivljeni AA.

Ovaj svedok je opisao ponašanje okrivljenog kada je on prišao vozaču od koga je zatražio dokumenta. Obzirom da mu je brz pokret suvozača bio sumnjiv naredio mu je da iz vozila izađe, a zatim pretresao i okrivljenog i vozilo u kome u prvom navratu ništa nije pronašao obzirom da je sedišta suvozača bilo u mraku. Na njegov zahtev vozilo je pomereno na osvetljeni prostor i tada je našao paketić na podu baš ispred sedišta suvozača za koje je posumnjao da je heroin, zbog čega je zatražio pomoć kolega.

Kako je ovaj svedok kategorički potvrdio da je svedok BB u vozilo ušao tek nakon završenog pretresa vozila, kada je heroin već bio pronađen, pravilno prvostepeni sud iskaz svedoka DD i svedoka ĐĐ ne prihvata kao i odbranu okrivljenog i utvrđuje da se u radnjama okrivljenog stižu svi elementi dela za koje ga je i oglasio krivim.

O napred iznetim utvrđenim činjenicama kao i o dokazima na osnovu kojih je te činjenice utvrdio, prvostepeni sud je dao sasvim jasne i dovoljne razloge koje u svemu prihvata i ovaj sud, kao što prihvata na osnovu tih činjenica datu pravilnu pravnu ocenu učinjenog krivičnog dela, zbog čega se suprotni navodi branioca okrivljenog AA ocenjuju neosnovani.

Ispitujući prvostepenu presudu u pogledu odluke o krivičnoj sankciji, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud na osnovu utvrđenih i pravilno ocenjenih svih okolnosti iz čl. 41. i čl. 53. st. 4. OKZ okrivljenom za izvršeno krivično delo primenom odredbi čl. 51., 52. i 53. OKZ, pravilno izrekao uslovnu osudu tako što mu je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 4 meseca koja se neće izvršiti ukoliko u roku od jedne godine ne učini novo krivično delo.

Ovako izrečena krivična sankcija i po oceni Vrhovnog suda, može u potpunosti u odnosu okrivljenog kao učinioca ostvariti svoju svrhu propisanu čl. 51. OKZ u okviru opšte svrhe krivičnih sankcija predviđenih čl. 5. istog Zakona.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud je na osnovu čl. 388. ZKP, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Dragana Lužnjanić, s.r. Novica Peković, s.r.

Za tačnost otpravka

sd